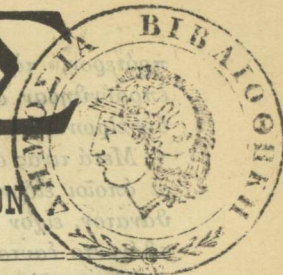

ΕΣΠΕΡΟΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΑΘΗΝΗΣ 1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1903

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΔΗΜΗΤΡ. Κ. ΧΑΡΒΑΤΗΣ

Τὸ φύλλον τιμᾶται λεπ. 20

ΕΤΟΣ Α'. ΦΥΛΛΟΝ 7^{ον}

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ (προληρωτέαι)

ΕΣΩΤΕΡ. ἔτησίᾳ δρ. 4.—ἐξάμ. δρ. 2.50

ΕΞΩΤΕΡ. » φρ. χρ. 5.— » φρ. χρ. 3.—

ΓΡΑΦΕΙΟΝ : Ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Τριπόδων 11
Συνοικία Πλάκα.

ΕΙΣ ΟΡΚΟΣ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Ἐκάλεσα τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ τοὺς ναῦτας:
— Ἀφίσατε τὰ ἱστία καὶ τὰς κεραίας, ἀφίσατε τὸ πλοῖον ἐλεύθερον!

Ταχύτερος τῆς διαταγῆς, λαμβάνω τὸν μοχλὸν τοῦ πηδαλίου καὶ τοῦ χαράτιω τὸν δρόμον ὅστις ὀφείλει νὰ ἀνορθώσῃ τὴν ὠραίαν μου φρεγάταν τὴν ὁποίαν ἤδη περιέβαλλον αἱ ἀγκάλαι τοῦ αἰμοχαροῦς τέρατος.

Γενναῖα καὶ εὐπειθῆς, ἀνορθοῦται χαρίεσσα, ἀλλ' ἀλγοῦσα στένει καὶ οἱ στεναγμοὶ τῆς ἔχουν κἄτι τι τὸ ὑπερφυσικόν, παρὰ τοὺς πόδας μου ὁ ἀριτέμων, ἡ ἀρματωσιά του, τὰ ἱστία του καὶ τὸ σύνολον τῶν σχολίων του καλύπτουσι τὸ δάπεδον.

Ἐκ τῶν ἀσυνήθων δονήσεων τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φοβεροῦ θορύβου τῆς θαλάσσης, οἱ ἐπιβάται ἐξεγερθέντες ἀποτόμως τοῦ ὕπνου εἶχον ἀνέλθει ἡμίγυμοι ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐκβάλλοντες ἀγρίας καὶ ἀπελπιστικὰς κραυγὰς.

Τὰ παιδιά ἀναρριχόμενα εἰς τοὺς τῤαχήλους τῶν μητέρων των, ἐφώναζον ἔντρομα, σπαρακτικά. Ἦτο συγμῆ ἀπελπισίας τῆς ὁποίας ἡ ἀνάμνησις δὲν δύναται νὰ σβυσθῇ.

Ἡ ἐπαγρύπνησίς μου ὑπῆρξεν ἑλλιπής, εἶχον λησμονήσῃ τὸ καθήκόν μου.

Ὅλη ἡ εὐθύνη τῆς ἀεπανορθώτου ταύτης συμφορᾶς ἐπιπτεν ἐπ' ἐμοῦ, εἶχον ν' ἀπολο-

γηθῶ περὶ αὐτῆς ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων!

Αἱ δυνάμεις μου ἐκ τῆς μεγάλης θλίψεως καὶ εὐθύνης τὴν ὁποίαν ἔφερον εἶχον ἑκατονιαπλασιασθῆ. Ὑποστηριζόμενος ὑπὸ τῆς φωνῆς ἐκείνης, τῆς πάντοτε ἠχηρᾶς εἰς τὰ ὠτά μου, δὲν ἤμην πλέον εἰς μόνον ἀλλ' ἑκατὸν συγχρόνως ἄνδρες κατὰ τὴν ὑπεράτιν ἐκείνην ὄραν τοῦ κινδύνου καθ' ἣν εἶχον τόσον φορτίον ψυχῶν. Ἄλλ' ὁ κίνδυνος τέλος παρήλθε! Τὸ γενναῖόν μου πλήρωμα, ἀξιωματικοὶ καὶ ναῦται, μὲ ἐβοήθουν μετὰ φρονήσεως καὶ ἐνεργείας· πάντες ἔκαμον τὸ καθήκον των καὶ ὅταν τὸ ὠραῖόν μου πλοῖον μὲ τὰ ἱστία τοποθετημένα καταλλήλως ἀναλαμβάνει τὴν πορείαν του μ' ἡ φωνὴ ἠκούσθη ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον:

— Ζήτω ἡ Γαλλία!
Ζήτω ὁ κυβερνήτης! Αἱ γενναῖαι καρδίαι! δὲν ἤθελον νὰ ἴδωσιν ἐν ἐμοὶ εἰμὴ τὸν ἐπιτήδειον κυβερνήτην, τὸν γενναῖον ἄνδρα, ἐπειδὴ σκέψις μομφῆς δὲν ἠδύνατο νὰ εὔρη θέσιν ἐν τῇ εὐγενεῖ των καρδίαι!

Ποῦ εὔρον τὴν θαυμασίαν ἐκείνην ἐτοιμότητα καὶ ἀγχινοίαν, αἷτινες μὲ ἐβοήθησαν εἰς τὸ νὰ διαφύγωμεν τὸν κίνδυνον, καὶ τὰς ὁποίας μετέδωκα καὶ εἰς τὸ πλήρωμά μου; δὲν ἦσαν ἰδικαί μου ὄχι, τὸ ἀνεγνώριζον ταπεινῶς.

Ἡ μνηστὴ μου εἶχε μεσιτεύσει ἐκεῖ ἐπάνω ὑπὲρ ἐμοῦ. Καὶ ὁ Θεὸς εἶχεν εἰσακούσει τὴν παράκλησιν τοῦ ἀγγέλου του.

Ἡ φύσις εἶχε καθήσυχάσει, ὁ οὐρανὸς ἔγεινε πάλιν κνανοῦς, ὡς

Ο μικροσκοπικός Μόζαρτ

ΛΩΡΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

πρότερον, τὰ βαθέως αυλακωθέντα κύματα ἐπραυνθήσαν ὡς διὰ μαγείας· θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι εἰρωνεύετο μὲ τὸν τρόμον μας.

Μετά τινος ὥρας οἱ φόβοι τῶν ἐπιβατῶν μου, οἱ ὅποιοι εἶδον εἰς τόσον μικρὰν ἀπόστασιν τὸν θάνατον, εἶχον διαλυθῆ καθ' ὀλοκληρίαν καὶ ἠσθάνοντο ἑαυτοὺς ἤδη διτιῶς εὐτυχεῖς.

Τὰ παιδιά, μὲ τὴν ἀφροντισίαν ἐκείνην τῆς ἡλικίας των, εἶχον ἐπαναλάβει τὰ παιγνίδια των.

Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ναῦται μου ἔφερον πρόποσις διὰ τὴν ἀνδρείαν καὶ ἱκανότητά τοῦ κυβερνήτου των, τιμῆ, τῆς ὁποίας δὲν ἤμην ἄξιος, ἀναζωπυροῦσα ἐν ἐμοὶ τὴν σκληρὰν ὀδύνην τοῦ σφάλματός μου.

Μόνος ἐν τῷ δωματίῳ παραδοθὲς εἰς τὰς ζοφεράς μου σκέψεις, ἀνεπόλουν μετὰ φρίκης ἀκόμη μεγαλειέρας τὸν κίνδυνον, τὸν ὅποιον πρὸ ὀλίγου, ὡς ἐκ θανάτου, διεφύγομεν.

Τῇ ἀληθείᾳ, ἄνευ τοῦ θαύματος ἐκείνου τῆς θείας ἀγαθότητος, ἦτις μοῦ ἐπέτρεψε νὰ σώσω τόσας ὑπάρξεις, ἐὰν ἐπέζον μιᾶς τοιαύτης συμφορᾶς προξενηθείσης ἐνεκα τῆς ἀμελείας μου, ὁ βίος μου δὲν θὰ ἦτο εἰμὴ διαρκῆς τύψις.

Μάλιστα ὁ Θεὸς μοῦ εἶχε στείλει τὴν μνηστὴρ μου ἀναβάσαν λευκὴν καὶ ἀγνήν πρὸς Αὐτόν, ὅπως μοῦ ὑποδείξῃ μακρόθεν διὰ σημείων τὸν κίνδυνον, τὸν ὅποιον διετρέχομεν καὶ μὲ καταστίγη νικητὴν διὰ τῶν ἐνθαρρυνσεῶν τῆς.

Καὶ καταληφθὲς ὑπὸ ζωηροῦ ἔργου εὐγνωμοσύνης, ἐγονυπέτησα διὰ νὰ τὸν εὐχαριστήσω ἐνθυμηθεὶς δὲ κατὰ τὴν ἐπίσημον ἐκείνην σιγμὴν ἀκόμη καλλιέρον τοὺς λόγους τούτους τῆς μνηστῆς μου: «Μὰξ, δι' ἐν ὥραϊον σιγάρον θὰ ἔχανες τὴν ψυχὴν σου;» ὠρκισθὴν νὰ μὴ κἀνίσω πλέον.

Ἡ μέθη τοῦ σιγάρου παρ' ὀλίγον νὰ μὲ καταστίγη τὸν μεγαλιέτερον τῶν ἐγκληματιῶν! Ἐὰν ἐγενόμην τοιοῦτος, δὲν θὰ ἠδύναμην νὰ ὑπάγω νὰ τὴν συναντήσω ἐκεῖ ἐπάνω!

Εὐτυχῆς καὶ ὑπερήφανη ἀναμφιβόλως ἡ μνηστὴ μου διὰ τὸν ὄρκον μου, ἤλθε νὰ μοῦ ἀποδώσῃ τὸν ἀσπασμόν, τὸν ὅποιον εἶχον ἐπιθέσει εἰς τὸ ἀγνὸν μέτωπόν τῆς, κατὰ τὴν ἀναχώρησίν μου εἰς Αὐστραλίαν. Καὶ τὸ λατρευτὸν τῆς στόμα ψιθυρίζει εὐδιακρίτως τὸ ἔμβλημα μὰς χωρὶς νὰ προφέρῃ τὰς τόσον γλυκείας τελευταίας λέξεις! ὡσεὶ νὰ μοὶ ἔλεγε:—Σοὶ ἀπέδωκα τὴν στοργὴν μου. Καὶ ἐνῶ ἡ μυροβόλος πνοή τῆς ἐθώπευε τὸ πρόσωπόν μου τὴν ἤκουον νὰ μοὶ λέγῃ: ἡ ψυχὴ σου εἶναι ἰδική μου, σοῦ τὴν φυλάττω ἐδῶ! Καὶ ὁ δάκτυλός τῆς, περισφιγγόμενος διὰ τοῦ δακτυλίου τοῦ ἔρωτός μας, μοὶ ἔδειξε τὸν οὐρανόν.

—Ἴδού, ὥραία Μαρκησία, ἡ ἀσπαίρουσα καὶ συγκινητικὴ συγχρόνως καταγωγὴ τοῦ ὄρκου μου· τίς δύναται νὰ μὲ μεμφθῆ ἐπειδὴ τὸν σέβομαι;

—Οὐδεὶς βεβαίως, ἐπέλαβεν ἡ Μαρκησία, προνομιούχος ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, διαμοιρασθεὶς μετ' εὐγενοῦς πλάσματος τὸν ἀγνὸν καὶ ἀληθῆ ἔρωτα, ὅστις μόνος δύναται νὰ κατορθώσῃ θαύματα, ἐφώτισε τὸν βίον σας καὶ διεφύλαξε τὴν τιμὴν σας, ἀφίνων εἰς τὰ ἐντὸς ὕμων θεομὴν ἀκτίνα ἔρωτος εἰς τὴν ὁποίαν διεφυλάξατε τὴν πίστιν καὶ τὴν ποιήσιν τῆς νεαρᾶς σας ἡλικίας. Αὐτὴ αὕτη ἡ διήγησίς σας τὸ ἐπιβεβαίωσι. Τὸ βλέπετε, κλαίω τόσον αὕτη μὲ συνεκίνησεν, οἱ φίλοι μου δὲν κλαίουν, εἶπε δεικνύουσα τοὺς κεκλημένους τῆς, ἀλλ' ἡ συγκίνησίς των εἶναι ἐπίσης ὁμοία μὲ τὴν ἰδικήν μου. Ἄλλως τὰ δάκρυα τῆς ψυχῆς εἶναι ἄορατα, ταῦτα ὀχωροῦν εἰς ἐκεῖνα.

Πάντες ἠγέρονθον αὐτομάτως καὶ ἐθλίψαν τὴν χεῖρα τοῦ ναυάρχου ὅπως ἐπικυρώσουσιν τοὺς λόγους τῆς Μαρκησίας.

Σῦρος

ΛΟΥΛΑ Θ. ΧΡΥΣΗ

“ΑΝΕΜΩΝΑΙ,”

Τὸ Ἄλυτον Αἶνιγμα δι' ἐπιστολῆς τοῦ μὰς εἶχε ζητήσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν συνδρομητῶν μας. Καίτοι ἐν τῇ ἐπιστολῇ δὲν ἐξεφράζετο εἰς τί θὰ τοῦ ἐχρησίμευεν ὁ ἀριθμὸς οὗτος, ἐσπεύσαμεν οὐχ ἥττον νὰ ἱκανοποιήσωμεν τὴν ἐπιθυμίαν του, τὴν ὁποίαν ἀπεδώσαμεν εἰς ἀπλὴν περιέργειαν.

Ποία ὄμως ὑπῆρξεν ἡ ἐκπληξίς μας ὅτε πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν λαμβάνομεν δέκα ὀγκώδεις δέσμας ἐκ 50 ἀντιτύπων ἐκάστην τοῦ ἀρτίως ἐκδοθέντος τομιδίου ποιήσεων ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἄνεμώναι», ὀφειλομένων εἰς τὸν ἐμπνευσμένον κάλαμον τοῦ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Ἄλυτον Αἶνιγμα κρυπτομένου συνδρομητοῦ μας, οὗτινος τὸ ἀληθὲς ὄνομα δὲν ἔχομεν ἐτι τὸ δικαίωμα ν' ἀποκαλύψωμεν.

Ὁ συγγραφεὺς διὰ κολακευτικωτάτης ἐπιστολῆς του μὰς ἀγγέλλει ὅτι τὰ 500 ταῦτα ἀντίτυπα εἰσὶ προσωρισμένα διὰ τοὺς συνδρομητὰς μας τοὺς ὁποίους παρακαλεῖ διὰ τοῦ «Ἐσπέρου» νὰ δεχθῶσιν τὸ ταπεινὸν τοῦτο δῶρον.

Καὶ οἱ μὲν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἔξωτερικῷ θὰ λάβωσιν τὰς «Ἄνεμόνας» μετὰ τοῦ ἐπομένου φύλλου ταχυδρομικῶς, οἱ δὲ ἐν Ἀθήναις συνδρομηταὶ μας παρακαλοῦνται ὅπως διέλθωσιν τῶν Γραφείων μας, τὴν μὲν Μ. Παρασκευὴν 11 π.μ. ἕως 2 π.μ. τὸ δὲ Μ. Σάββατον ἀπὸ τὰς 2 π.μ. μέχρι τῆς 6 π.μ. καὶ ζητήσωσιν τὸ προσφερόμενον ὑπὸ τοῦ Ἄλυτου Αἶνιγματος εἰς αὐτοὺς δῶρον.

Πολλὴν μετριοφροσύνην δεῖκνυεὶ τὸ ἀγαπητὸν Ἄλυτον Αἶνιγμα διότι τὸ ἐξ ἑκατὸν εἴκοσι σελίδων σχήματος ὀγδόου συγκείμενον τομιδίον του εἶναι θαῦμα φιλοκαλίας ὑπὸ ἐποψίν ἐκδόσεως. Τοσοῦτω καλλιτεχνικὴν ἐκδοσὴν μόνον οἱ Παρισίνοι εἶδον μέχρι τοῦδε. Ἄλλως τε ἐκεῖ ἐφιλοτεχνήθη καὶ τὸ ἐξώφυλλον του. Περὶ τοῦ περιεχομένου—φοβούμενοι μὴ προσκρούσωμεν εἰς τὴν ἐγνωσμένην μετριοφροσύνην τοῦ ποιητοῦ—οὐδὲν ἄλλο λέγομεν εἰμὴ ὅτι εἶναι πολὺ ἀνώτερον τοῦ περιέχοντος.

Ἐλησιμονήσαμεν νὰ σὰς δηλώσωμεν ὅτι ὁ ποιητής, ἐπειδὴ τὸ ὄνομά του εἶνε φυσικῶς ἀναγεγραμμένον ἐπὶ τοῦ τομιδίου, θ' ἀλλάξῃ ἀπὸ τοῦδε ψευδώνυμον, ἀφοῦ ἐλύθη πλέον τὸ ἄλυτον αἶνιγμα.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

IVAN TOURGUENEFF

ΜΙΑ ΒΡΑΔΥΑ 'ΣΤΟ ΣΟΡΡΕΝΤΟ

ΕΙΣ ΠΡΑΞΙΝ

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΝΑΔΕΖΔΑ ΠΑΥΛΩΒΝΑ (Κα' Ἐλέτσκυ), χήρα 30 ἐτῶν.

ΜΑΡΙΑ, νεῆς 18 ἐτῶν, ἀνεψιὰ τῆς.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΒΕΛΣΗΝ ΝΙΚΟΛΑΕΒΙΤΣ, νεὸς 28 ἐτῶν.

ΣΕΡΓΙΟΣ ΑΒΑΚΩΦ, 45 ἐτῶν.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ ΒΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ, Ἴταλός.

Ο κ. ΠΟΠΕΛΕΝ, Γάλλος ζωγράφος.

ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΗΣ, Ἴταλός.

Ἡ Σκηνὴ εἰς τι παρόχθιον ξενοδοχεῖον ἐν Σορρέντῳ.

Ἡ Σκηνὴ παριστᾷ αἰθουσαν ξενοδοχείου, ἐπιπλωμένην κοινῶς δύο θύραι ἀπέναντι, ἡ μία ἐπὶ τοῦ κοιτώνοσ τῆς κ. Ἐλέτσκυ, ἡ δὲ ἐπὶ τοῦ διαδρόμου· ἀριστερᾷ δύο παράθυρα, δεξιᾷ θύρα πρὸς τὸν κήπον. Ὁ Ἀβακῶφ κάθηται ἐπὶ τοῦ καναπέ ἐν τῷ μέσῳ τῆς αἰθούσης, καὶ κοιμᾶται στηριζόμενος εἰς τὸ ἔρεισμα μὲ τὴν κεφαλὴν κεκαλυμμένην διὰ μανδηλίου.

ΣΚΗΝΗ Α'

ΑΒΑΚΩΦ μόνος.

(Κάμνει ἐν κίνημα καὶ ἐκβάλλει φθόγγους ἀσυναρτήτους· τέλος φωνάζει μὲ φωνὴν κοιμισμένην). Φεδιά! Φεδιά!... (Σκιρτᾷ, ἀποβάλλει τὸ καλύπτρον τὸ πρόσωπόν του μανδηλίον καὶ παρατηρεῖ μὲ ὕψος ἐκπληγμένου πῆρξ αὐτοῦ). Ἄλλὰ! ποῦ εὐρίσκομαι λοιπὸν;... (Παρατηρεῖ ἀκόμη πῆρξ αὐτοῦ καὶ μετὰ βραχεῖαν παύσιν ἐκτελεῖ διὰ τῆς χειρὸς σημεῖον πείσματος)... Ἐστὴν Ἰταλία!.. (Πάλι παύσιν) Τί ὠραῖο ὄνειρο ποῦ εἶδα!... Ἦμουν 'στὸ σπῆτι μου, 'στὴν πατρίδα μου, τὴν Ποκροφσκοῖαν καθισμένος μπρὸς 'σ ἕνα παράθυρο... κυττάζοντας 'στὴν αὐλή!... Τὰ καναρίνια πηδοῦν ὅλα μὲ μιὰ φούντα 'στὸ κεφάλι... κοντὰ ἐκεῖ κι' ὁ Φίλιππος, ὁ ἀμαξῆς μου, ἀλείφει τῆς ρόδες τῆς ἀμαξας... κι' ἐγὼ περιμένω αὐτὸν τὸν ἀτίμο τὸν Φεδία κι' ἀκόμη νὰ μοῦ φέρῃ τὴν πίπα μου... Ἄ! τί ὠραῖο ὄνειρο!... (Στενάζει) Ἄ! αἶ! πότε ὁ Θεὸς θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ τὸ ξαναἰδῶ... (Ἐγείρεται)... Πρέπει νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἀρκετὰ ἔχω... ναὶ εἶμαι ἀπηυδισμένος νὰ σέρνω τὴν γεροντικὴ μου ράχη ἀπὸ ξενοδοχεῖο 'σ ξενοδοχεῖο, τρία χρόνια τώρα... Ἄ! ἂν μπορούν νὰ ποῦν γιὰ κανένα ὅτι ὅσα γερὰ δὲν γίνεταί φρονιμώτερος, ἐγὼ εἶμαι... (Παύσιν)... Νὰ ἐβγῆκαν;... Φυσικά! (Διευθύνεται πρὸς τὴν θύραν τοῦ κοιτώνοσ, ἢν κτυπᾷ) Ναδεζδα Παυλόβνα!... Εἶσθε μέσα; Ὁχι!... Ὡστε θὰ ἐβγῆκαν!... Ἐγὼ κοιμήθηκα λίγο μετὰ τὸ φαγητὸ καὶ ἐπωφελέθηκα τῆς εὐκαιρίας γιὰ νὰ βγοῦν... Χμ!... ἐβγῆκαν... Ἄ! τὸν ἀναγνωρίζω πολὺ καλὰ αὐτὸν τὸν νεόν Ἀλέξιον Βέλσην Νικολάεβιτς... Νὰ τί κάνει τώρα!... ἔξερ γι' αὐτὸ κατὶ τι... Ποῖς διάβολος τὸν ἔφερον ἐδῶ! (Σῦρει τὸ κορδόνιον τοῦ κω-

δωνίσκου σπασμωδικῶς) Ποῖς διάβολος εἶχεν ἀνάγκην ἀπ' αὐτόν... (Σῦρει πάλιν τὸ κορδόνιον)... Ὡσὰν καὶ χωρὶς ἐκείνου νὰ εἶχεν αὐτὴ ἔλλειψιν ἀπὸ στενάζοντασ!... Ἄλλὰ δὲν ἔρχεταί κανεὶς! Τί σημαίνει αὐτό; (Σῦρει τρίς κατὰ συνέχειαν τὸ κορδόνιον· ὑπῆρτης μὲ βραχὺν χιτῶνα καὶ πετσέταν ὑπὸ τοὺς βραχίονασ ἔρχεταί ταχέως).

ΣΚΗΝΗ Β'

ΑΒΑΚΩΦ καὶ ὁ ΥΠΗΡΕΤΗΣ

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Καλέντζα, κομάντα.

ΑΒΑΚΩΦ (πορατηρῶν αὐτὸν πλαγίως, καθ' ἑαυτόν).

Ἦ! πῶς δείχνει τὰ δόντια του! Εἶναι ξένος! Ὅλα αὐτὰ τὰ γκαρσόνια μοιάζουν!... Ἄπὸ τὸ Παρίσι ὡς τὴν Ῥώμη, παντοῦ τὸ ἴδιο τραγοῦδι. (Ἐψηλοφώνως εἰς τὸν ὑπῆρτην) Γιατί δὲν ἔρχεταί ἀμέσως μὲν εἰς σὲ φωνόξω; (Ὁ Ἀβακῶφ ὁμιλεῖ μὲ τόνον).

ΥΠΗΡΕΤΗΣ (μειδιῶν καὶ συστρέφων τὴν πετσέταν του)

Καλέντζα, μένα, ἐγκώ... αἶ!... αἶ!... αἶ!...

ΑΒΑΚΩΦ

Ποῦ εὐρίσκειται... ποῦ εὐρίσκονται ἡ κυρίες;

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Ἔχουν βγκῆ... πέρ πασσετζάρε... πε... περίπατο... Madame la Comtessa μὲ τὸ σινιόρινα καὶ μὲ τὸ μουσσιου λὸ κόντο, τὸ ἄλλο κόντο, τὸ Ρουῖσσο...

ΑΒΑΚΩΦ

Καλά, καλά!... πήγαίνε!...

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Σί, σινιόρε... (Φεύγει πηδηκτός).

ΣΚΗΝΗ Γ'

ΑΒΑΚΩΦ μόνος.

Θεὸ μου! πόσο μοῦ ἐγειναν ἀπεχθεῖς ὅλεσ αὐτὲς ἡ φάτσες!... (Διατρέχει τὸ δωμάτιον) Πῆγαν νὰ περιπατήσουσιν!... Χμ!... 'στὴν ἀκρογιαλιά... γιὰ νὰ θαυμάσουσιν τὰ γαλανὰ νερά!... Φαντάζομαι πῶς τῆς κάνει τὸ σκύλο καὶ πέφτει κάτω 'στὰ πόδια τῆς αὐτὸς ὁ μικροπρεπῆς... Καὶ αὕτη;... Δὲν καταλαβαίνω τίποτα... Ἐνας ἄνθρωπος ἐντελῶς μηδενικό... καὶ τερπνὸς καθόλου... (Βηματίζει πάλιν εἰς τὸ δωμάτιον) Θεὸ μου! Θεὸ μου!.. Πότε λοιπὸν θὰ ἡσυχάσῃ; Πότε θὰ τῆς περάσῃ ἡ μανία νὰ τρέχῃ πίσω ἀπὸ νέα πρόσωπα;... (Ἡ θύρα τοῦ ἀντιθαλάμου διανοίγεται καὶ παρουσιάζεται ὁ κ. Ποπελέν, ἐνδεδυμένος χιτῶνα μὲ μεγάλα τετράγωνα, γραβάταν παιδικῆν, ἀπλωμένην, φέρει γενειάδα καὶ μακρὰ μαλλιά).

ΣΚΗΝΗ Δ'

Ὁ κ. ΠΟΠΕΛΕΝ εἰς τὴν θύραν, ΑΒΑΚΩΦ

ΠΟΠΕΛΕΝ

Pardon, μεσσιέ... .

ΑΒΑΚΩΦ (στρέφων πρὸς τὸν κ. Ποπελέν)

Μπα! τί θέλει τώρα κι' αὐτός.

ΠΟΠΕΛΕΝ (πάντοτε πρὸς τὴν θύραν).

Pardon... ἐντῷ... ἐντῷ μένει Madame la contesse de Geletzka?...

ΑΒΑΚΩΦ (μετὰ στιγμὴν δισταγμοῦ)

Ναί, τί τὴν θέλετε;

ΠΟΠΕΛΕΝ (εἰσέρχεται· ἔχει ὑπὸ μάλῃ χαρτοφυλάκιον)

Αἱ!... Pardon... Madame εἶναι... ἐντῷ;

ΑΒΑΚΩΦ (χωρὶς νὰ σαλεύσῃ ἀπὸ τὴν θέσιν του)

Ὅχι... τί τὴν θέλετε;

ΠΟΠΕΛΕΝ

Ἄ!... λυπηρόν, λυπηρόν... Pardon, μεσιέ... madame la contesse τ' ἀρχίση; ξέρετε;

ΑΒΑΚΩΦ

Ὅχι, ὄχι... τί τὴν θέλετε;

ΠΟΠΕΛΕΝ (παρατηρῶν αὐτὸν μετ' ἐκπλήξεως)

Pardon, μεσιέ... ἔχω τὴν τιμὴν νά... νὰ μιλιῶ μὲ τὸν μεσιέ λὲ κόντ;

ΑΒΑΚΩΦ (μετ' ἀξιοπρεπείας)

Ὅχι, ὄχι, κύριε!

ΠΟΠΕΛΕΝ

Ἄ!... Eh bien! μεσιέ, παγακαλῶ, λέτε εἰς τὴν Madame la contesse que Monsieur Popelin, ζωγράφος—artiste, ἦλτε νὰ τὴν ντῆ, κατὰ τὴν πρόσκλησίν της... καὶ ὅτι... ὅτι... ἔχει μεγάλη λύπη... ποῦ... (Βλέπει ὅτι ὁ Ἀβακῶφ ἀφίνει νὰ τοῦ διαφύγῃ κίνημα ἀνοπονησίας) Μεσιέ, σὰς χαιγετῶ...

ΣΚΗΝΗ Ε΄

ΑΒΑΚΩΦ (μόνος)

Χαίρετε, Κύριε! (Τὸν ἀκολουθεῖ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν). Ἀκόμη ἓνας!... Παῖδες διάβολος τοὺς φέρνει: ὄλους αὐτοὺς τοὺς κυρίους, τοὺς κλλιτέχνας, τοὺς μουσικούς, τοὺς ζωγράφους! Ἀπὸ ποῦ φυτρῶνουν ὄλοι αὐτοί; Καὶ τί ὄσφρησι ποῦ σοῦ τὴν ἔχουν!... Δὲν πατήσαμε ἀκόμη τὸ πόδι μας σ' ἓνα μέρος... ἀμέσως κουρδίζου γνωριμία... καὶ νὰ τοι τριγυροῦν γύρω μας... μὰς κάνουν πολιτορχία... Καὶ τελειώνει πάντοτε μὲ τὸν ἴδιο τρόπο... Ἐπειτα ἀπὸ κάμποσο καιρὸ, φέρνουν μιὰ ἀκουαρέλλα τρομερὴ καὶ ἓνα ἀγαλαματάκι φρικῶδες... καὶ ἐπειδὴ ἐκάματε τὴν γνωριμία τους, ἀνοίγετε τὸ πορτοφόλι σας καὶ τοὺς πληρώνετε τρεῖς φορές ἀκριβώτερα... Πρέπει νὰ ξέρετε πόση φρίκη μὰς κάνουν νὰ δοκιμάζουμε τὰ δισάκια μας... Μὰς φέρνουν ἀνατριχίλα... Ἄλλὰ ν' ἀκούς αὐτοὺς τοὺς κυρίους!... Ἡ Τέχνη αἰωρεῖται εἰς τὰ ὕψη!... τὸ Ἰδεῶδες!... ἢ Ἀφιλοκέρδεια!... Φτωχοὶ διὰ βόλοι ποῦ δὲν ἔχουν ἄλλο παντελόνι νὰ φορέσουν καὶ ψοφοῦν ἀπὸ τὴν πεῖνα!... νά!... Αἱ! (Στενάζει) Πόσο ἀπεχθὲς μοῦ ἔγεινεν! ὦ! πόσο ἀπεχθὲς!... (Βηματίζει ἐν τῷ δωματίῳ) Κι' ἀκόμα νὰ φανοῦν! Χμ!... Φαίνεται ὅτι ὁ περίπατος δὲν εἶναι δυσάρετος. Ἀρχινᾷ νὰ νυκτώγῃ! (Παύσει) Ἄν' ἐπήγαινα εἰς συνάντησίν των... Γιατί ὄχι;... (Δαμβάνει τὸν πῖλόν του καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸν ἀντιθάλαμον) Ἄ! νάτοί!...

(Ἔπειτα συνέχεια)

ΑΓΓΕΛΟΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ

ΤΟ ΑΛΥΤΟΝ ΑΙΝΙΓΜΑ

(Συνέχεια καὶ τέλος).

Παρηλθεν ἑβδομάς ὀλόκληρος, ἑβδομάς διελθοῦσα ἐν ἀδιαπτῶν χαρᾷ, ἐκστάσει, ὄνειροις, γοήτρῳ. Ἠγάπων καὶ ἠγαπῶμην! Οὐδέποτε ἐζήτησα νὰ ἐξιχνιάσω διατὶ πρότερον οὐδὲ βλέμματος μὲ ἤξιου καὶ διατὶ αἰφνδῶς μετεβλήθη εἰς διακαῶς ἀγαπῶσαν ἐρωμένην. Ἡ σκέψις ὅτι ἠγαπῶμην μ' ἐπλήρου ὀλόκληρον ἀποκλείουσα ἐγώιστικῶς πᾶσαν ἄλλην.

Ἄλλὰ ποῖα ἑβδομάς, Θεέ μου! Ἐβδομάς ἰσοδυναμοῦσα πρὸς ὀλόκληρον ὑπαρξίν. Ὁ οὐρανὸς τῆς εὐτυχίας μου κατηνυγάζετο ὑπὸ τοῦ λαμπροτέρου ἡλίου, ὅπως ἀνέφελος. Τὸ μόνον νεφύδιον, ὅπερ διαφαίνεται εἰς τὸν ὀρίζοντα, δὲν ἠδύνατο νὰ ἀπειλήσῃ θύελλαν. Καὶ τὸ μέλαν αὐτὸ σημεῖον, ὅπερ ἐκηλίδου τὸ ἄπειρον τοῦτο κυανοῦν, ἀπετέλει ἢ ἐμφάνισις τοῦ κομποῦ ἐκείνου καλλωπιστοῦ, τοῦ πλουσιόπαιδος ἐκείνου ὃν εἶδον μετ' ἐκείνης ἐν Φαλήρῳ.

Ἄλλ' ὁ ἔρωσ ἐκείνης ἀπεδίωκε πάντα φόβον ἐκ τῆς καρδίας μου. Ἦτο—εἰφάνετο τοῦλάχιστον—τοσοῦτον γλυκεῖα πρὸς με, τοσοῦτον γοητευτικὴ, ὥστε ἀνέπτυσσε πᾶσαν πτυχὴν, ἣν ζηλότυπος σκέψις ἠδύνατο νὰ χαράξῃ ἐπὶ τοῦ μετώπου μου.

Καὶ ἡ ἑβδομάς παρηλθε.

Πρωῖαν τινὰ δὲν τὴν εὔρον ὅπου συνεφωνήσαμεν τὴν προηγουμένην νὰ συναντηθῶμεν. Περιέμενον ἐν ὑπομονῇ, οὐδόλως ἀμφιβάλλων κατ' ἀρχάς, ἐκπλησσομένης βαθμηδόν, φοβηθεὶς τέλος μὴ τῇ συνέβῃ τι ἀπνευκατόν. Ἡ ὑπόψια δὲν εἰσεχώρει εἰς τὴν καρδίαν μου. Μὲ ἠγάπα! Μοὶ τὸ ὠρκίσθη καὶ τὸ ἐπίστευον.

Δὲν τὴν εἶδον οὔτε τὴν ἐπομένην. Ἡ τρίτη ἡμέρα δὲν μ' εὐρήκεν εὐτυχέστερον. Εἶχον τὴν κόλασιν ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ οἱ μὴνιγγές μου ἔσφουζον ἰσχυρῶς.

«Μὴ μ' ἐπρόδοσεν!» Αὐτὴ ἡ σκέψις μ' ἐδασάνιζεν, αὐτὴ ἡ φράσις ἐξήρχετο διαρκῶς τῶν φρισόντων χειλέων μου. Δὲν ἠδύναμην νὰ μείνω ἐν λεπτόν εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν. Ἐπρεπε νὰ κινουμαι ἀενάως, νὰ βαδίζω. Ἐπύρεσσον!

Μηχανικῶς ἔθνηκα τὴν χεῖρα εἰς τὸ θυλάκιον καὶ οἱ δάκτυλοί μου συνέλαβον χάρτην τινὰ, ὃν ἐξήγαγον. Ἦτο ἡ ἐπιστολὴ τοῦ φίλου μου. ὦ! πῶς ἐπεθύμουν τῶρα νὰ ἐγνώριζον τὸ περιεχόμενον, τῶρα ὅποτε ἔπασχον, ὅποτε ἡ πυρέσσουσα φαντασία μου ἐσχημάτιζε μυρίας ὑποθέσεις καὶ ἢ ἄγνοιά μου ἔπρεπε νὰ ἰκανοποιηθῇ!

Ἄλλ' ἔδωκα ὑπόσχεσιν καὶ δὲν πρέπει νὰ τὸ ἀνοίξω. Δισταζῶ ἐπὶ στιγμὴν, ἀλλ' εἶτα ὑπέικων εἰς νευρικὴν ὄθησιν σχίζω τὸ περικάλυμμα.

ὦ! Πρέπει ν' ἀναγνώσω, ναί, πρέπει. Πρόκειται περὶ τῆς εὐτυχίας μου, περὶ αὐτῆς τῆς ὑπάρξεώς μου. Ὁ φίλος μου θά μοὶ συγχαρήσῃ ὅταν μὴθῇ.

Ἀναπτύσσω τὸ μικρὸν ἐκεῖνο φύλλον καὶ ἀναγινώσκω ἀπλήστως:

«Φίλε μου

«Ἐχω πλῆρη πεποίθησιν ὅτι, καθ' ὃν χρόνον

εἶσαι εὐτυχῆς, θὰ σ' ἐπλήγωνον καιρίως οἱ λόγοι μου, ἀναγκάζομαι νὰ σοὶ γράψω ἐδῶ εἰς ὀλίγας λέξεις τί συμβαίνει.

«Λοιπὸν, ἡ φίλη σου πολιορκεῖ τὸν υἱὸν τοῦ τραπεζίτου. Ὡς δὲ διέκρινα, οὗτος δὲν τὴν πολυνοστιμεύεται ἢ ἴσως ἠγαπῶντο καὶ τῶρα εὐρίσκονται εἰς ἔριδα. Ἐκείνη, θέλουσα νὰ ἐξεγείρῃ τὴν ζηλοτυπίαν του, προσποιεῖται εἰς σὲ ἔρωτα, χονδροειδῶς μὲν δι' ἓνα πεπειραμένον ὡς ἐμὲ, ἀλλὰ πολὺ ἐπιτυχῶς δι' ἄπειρον ὡς σέ.

«Ἴδου δὲ καὶ τὸ ἀποτέλεσμα. Ὁ Γεώργιος Κ. παρετήρησεν ἤδη τὴν προσοχὴν καὶ τὰ βλέμματα τῆς φίλης σου πρὸς σέ καί, ἐάν τὴν ἀγαπᾷ, ἐντὸς ὀλίγου θ' ἀκούσης ὅτι νυμφεύονται.

«Πίστευσόν με, φίλε μου, ἐάν ἡ γυνὴ εἶνε διὰ τοὺς πολλοὺς ἀλυτον αἰνιγμα, δι' ἐμὲ ἔπαυσε νὰ εἶνε. Ἡ πολυπειροτέρα γυνὴ δὲν δύναται νὰ μὲ ἀπατήσῃ.»

Ἀφῆκα κραυγὴν λύσεως. Συνέπτυξα τὴν καταχθόνιον ἐκείνην ἐπιστολὴν ἐντὸς τῶν δακτύλων μου, νευρικῶς συσπασθέντων, ἔλαβον τὸν πῖλόν μου καὶ ἐξῆλθον ὀρηκτικῶς.

Εἶχε νυκτώσει πλέον καὶ εἶχον ἀνάψει τὰ φῶτα.

Ποῦ μετέβαινον; Ἀσυναίσθητως ἔλαβον τὴν διεύθυνσιν τῆς κατοικίας της. Σχεδὸν ἔτρεχον. Τὸ κοχλάζον αἷμά μου εἶχεν ἀνάγκην βιαίας κινήσεως, ἡ ἐξεγερθεῖσα ὀργὴ μου, ἡ ἀσυναισθητοῦς ζηλοτυπία μου, ἡ ἀφάνεια ἐκείνης, ἡ ἐπιστολὴ τοῦ φίλου μου μὲ καθίστων μανιακόν.

Ἐπρεπε νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα. Ἦτο ἀδύνατον νὰ ζήσω ἐν τῇ φρικτῇ ἐκείνῃ ἀμφιβολίᾳ. Θ' ἀπέθνησκον, θὰ μοὶ ἤρχετο συμφορῆσις.

Καὶ ἔτρεχον. Ἡ ἀπόστασις ἦτο μεγάλη καὶ ὅταν ἐπλησίαζον ἤσθαινα.

Μακρὰ σειρὰ ἀμαξῶν ἐπλήρου τὴν ὁδόν. Δὲν ἔδωκα προσοχὴν ἀλλ' ἐπροχώρησα πρὸς τὴν οἰκίαν της.

Ἐξω συνωστίζετο πλῆθος, ὅπερ διηνοίγετο εἰς ἐκάστην ἀφίξιν ἀμάξης ὅπως ἀφίσθη δίδον εἰς κυρίας μὲ πλουσίας ἀμφιθέσεις ἢ κύριόν τινα μὲ λευκὸν λαϊμοδέτην καὶ φράκον.

Ζάλη μὲ κατέλαβε καὶ ἐστηρίχθην ἐπὶ τοῦ τοίχου ἵνα μὴ πέσω.

Ἀορίστως ἐνεθυμήθην φράσιν τινὰ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ φίλου μου «ἐντὸς ὀλίγου νυμφεύονται» καὶ λυπεψυχία μὲ κατέλαβε.

— Δὲν εἶνε δυνατόν! ἐφώνησα. Ἐκείνη μ' ἀγαπᾷ!... Μοὶ τὸ ὠρκίσθη!...

Ἄνελαβον δύναμιν τινα ἵνα προχωρήσω καὶ ἀναμειχθῶ μετὰ τοῦ πλῆθους.

Ἦθελον νὰ ἐρωτήσω, νὰ μάθω. Ἡ κατάστασις αὐτὴ δὲν ἔπρεπε νὰ παραταθῇ.

Αἰφνδῶς πρὶν προσθάσω νὰ ἐρωτήσω ἤκουσα φράσεις τινὰς διαμειβομένης μετὰ τοῦ ἐμίλου τινῶν συνηγμένων.

— Ποῖος παντρεύεται; ἤρώτα εἰς.

— Μία γειτονοπούλα μου, ἀπήντησεν ἄλλη φωνή, ἡ δις *** μὲ κάποιον Γεώργιον Κ. πλουσιόπαιδον, τραπεζίτην.

Δὲν ἐπρόφρασα ν' ἀκούσω περισσότερα. Ἀφῆκα μεγάλην κραυγὴν καὶ ἐλιπεθύμησα.

— Ὅταν συνῆλθον ἤμην εἰς τὴν κλίνην μου, ὃ δὲ φίλος μου ἦτον ὁ πρῶτος τὸν ὁποῖον εἶδα, κύπτων μετὰ μερίμνης πρὸς με.

— Καὶ μὲνο παιδί! εἶπε. Ἦτον σκληρὸ τὸ κτύπημα, διότι τὸ δοκιμάζεις διὰ πρῶτην φοράν. Ἄς εἶνε, θὰ συνειθίσης. Θὰ βρῆς καὶ ἄλλην καὶ θὰ τὴν ξαναπάθης, ὡς ποῦ νὰ φθάσης τὴν πεῖραν τὴν ἰδίαν μου, ὅποτε ἡ γυναῖκα δὲν θὰ σοῦ φαίνεται πλέον ἀλυτον αἰνιγμα.

ΑΛΥΤΟΝ ΑΙΝΙΓΜΑ

ΕΙΔΕΣ :

Εἶδες τ' ἀστέρια διὰν γελοῦν
Εἶδες τ' ἀστέρια διὰν φιλοῦνται,
Εἶδες τ' ἀστέρια διὰν κλυοῦν
Καὶ μέσ' ὅτῃν ἄβυσσο σκορπιοῦνται;

Αἱ!... τόσο μόνο καὶ ἡ χαρὰ
Μέσα ἴσ' ἀστήθῃ μου ἔχει ἀνθίσει,
ὅσο τῶν ἄστρον τὸ φιλί
Καὶ τὸ χαμόγελο ἔχει ζήσει.

(Ἀπὸ τοὺς Σταλακτίτας)

ΜΑΡΙΚΑ ΠΙΠΙΖΑ

ΛΩΡΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

(Μετ' εἰκόνας)

Ὁ Λώρης Μαργαρίτης, ὁ μικροσκοπικὸς Μόζαρτ, ὀκταέτης ἤρχισε νὰ συνθέτῃ. Κατὰ τὰς ἐξετάσεις του ἐν τῷ ὠδείῳ, αἰτινες ἐγίναν τὸν παρελθόντα Ἰούνιον, ἐπαιξεν θαυμαστικῶς ἰδικὰς του συνθέσεις μετὰ τῶν ὁποίων διακρίνονται ἢ «Ἀπολοθεῖσα», ὃ «Κατακλυσμός» καὶ ἄλλαι.

Ἦδον ἐγένετο δεκτὸς ἐν τῇ βασιλικῇ Ἀκαδημία τοῦ Μονάχου, ἐνθα διατρέθει καὶ ἡ μήτηρ του. Πολλὰ ἐνθουσιώδη γράφει ὁ Γερμανικὸς τύπος περὶ τῶν νεωτέρων ἔργων του «Ραψωδία», «Νοσταλγία» καὶ «Μάχη τῶν πτινῶν», ἅτινα ἐξετέλεσεν ἐνώπιον τοῦ πρίγκιπος Λεοπόλδου.

«ΜΗ ΜΕ ΛΗΣΜΟΝΕΙ»

Οὕτως ἀποκαλοῦσιν, ὡς γνωστόν, κυανοῦν τι ἀνθὺλλον φυόμενον συχνὰ εἰς τὸ χεῖλος τῶν ὄυακίων τὴν ὀνομασίαν «μὴ μὲ λησμονεῖ» ἔλαβε τὸ ἄνθος τοῦτο, καθ' ὃ λέγεται, ἐν Γερμανίᾳ. Δύο νεαροὶ μελλόνυμφοι τὴν προτεροαίαν τῆς ἐνώσεως των, περιεπάτου ἐπὶ τῶν ὄχθων τοῦ Δουνάβεως. Κυανίζον ἄνθος ταλαντεύεται ἐπὶ τῶν κυμάτων, ἅτινα φαίνονται ἔτοιμα νὰ τὸ παραδύρωσιν ἢ νεάνις θαυμασταὶ καὶ κάλλος του καὶ λυπεῖται διὰ τὴν τύχην, ἥτις τὸ ἀναμένει. Ἀμέσως ὁ νέος ὀπίπτεται εἰς τὸ ὕδωρ, δρόττει ἀπὸ τὸ στέλεχος τὸ ἄνθος, ἀλλὰ παρασρθεὶς ὑπὸ τῶν κυμάτων λαμβάνει τὸν θάνατον. Λέγεται ὅτι, διὰ τίνος τελευταίας προσπαθείας, ἐρριψε τὸ ἄνθος ἐκεῖνον ἐπὶ τῆς ὄχθης καί, καθ' ἣν στιγμὴν ἐμελλε νὰ ἐξαφανισθῇ διὰ παντός, ἀνεφώνησεν. «Μὴ μὲ λησμονεῖ».

Μετάφρασις.

ΑΘΗΝΑ ΜΠΑΞΙΒΑΝΑΚΗ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

(Επί τοῦ Α'. Διαγωνισμοῦ τοῦ "Εσπερου" πρὸς σύνθεσιν διηγήματος ἐπὶ τὸν τίτλον «Ἐνα λάθος ἐπὶ τῇ βάσει ἑξ εἰκόνων».)

Συμφώνως πρὸς τὰ κρατοῦντα ἔθιμα, ἐκ τῶν πολλῶν ἀπαντήσεων ἀς ἐλάβομεν, θὰ προτάωμεν τὰς σταλείσας ὑπὸ τῶν θελκτικῶν συνδρομητῶν μας ἐπιτάσσοντες τὰς τοῦ ἀσχήμου φύλου. Ἔβλεπε, ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος πολεμῶν μετὸν ναύαρχον Θερβέραν!

Καὶ ὁ φίλτατος «Περιγηγῆτης» μᾶς ἐστειλεν διήγημα ἐκ 400 περίπου λέξεων εἰς εἰκόνας καὶ αὐτὸς ἀλλὰ πολὺ καλλίτερον τοῦ προηγουμένου. Ἐάν ἡ ἀφήγησις ἦτο ἐκτενεστέρα καὶ ὑπῆρχεν ὀλίγος διάλογος θὰ ἦτο σχετικῶς καλόν. Προσπαθήσατε νὰ τὸ βελτιώσετε εἰς ἐπανάληψιν τοῦ διαγωνισμοῦ μας. Καὶ τέλος ἐφθάσαμεν εἰς τὴν Σφίγγα. Τί εἶσαι «Ἀττική Νύξ», ἀνὴρ ἢ γυνή; Τὸ ψευδώνυμόν σου εἶνε ἐκ τῶν τοῦ ὠραίου φύλου, ἀλλ' ὁ χαρακτήρ σου ἀνδρικός Παρ' ὀλίγον ν' ἀνακράωμεν, ὡς ὁ Ἰσαάκ: «ἠ μὲν φωνή σου...»

Καὶ ἡδῆ ἡ Διεύθυνσις τοῦ «Εσπερου» ἀπονέμει. Α'. ΒΡΑΒΕΙΟΝ εἰς τὴν «Ἀττικὴν Νύκτα». Β'. » » » Λάτριδα τοῦ ὠραίου καὶ Γ'. » » » τὸν «Εσπερον».

Καταρες καὶ φίλια ΔΙΩΝΗ Ἀπ' τὸ στεφάνι π' ἐπλεῖα γιὰ σένα μιά φορά. Στὸ μισός μου ἐμάρανα τ' ἀνθη τὰ δροσερά. Καὶ μόνον τὰ ἀγκάθια τοῦ ἀφίνου νὰ σ' ἐγγίξουν...

ΜΑΡΙΚΑ Ἀνθούς, ἀνθούς καὶ δάκρυα, ὦ κόρη, σὲ ἀφίνου. Τὸ ἕνα ἢ ἀγάπη μας τὸ ἄλλο ὁ χωρισμός μας. Φαρμάκι ἢ Μοῖρα μ' ἔφερε καὶ πρόθυμα τὸ πίνω. Ἄφου σὲ πόνου τέλειωσε τὸ ἄμα τ' ἐρωτός μας.

ΑΝΘΗ Ἄκου, Ἄργα σὲ γνώρισα, γιὰτὶ ὅταν σὲ εἶδα. Δὲν ἤμιον' ὅπως πιστεύεις, ἤμιονα κολασμένος. Γυρῶ καὶ σέρνω πώματα, πόθους, φιλιά, ἑλπίδα. Καὶ ὅμως... σὲ ἠγάπησα, κί' ἀκόμα σ' ἀγαπῶ!

23 Μαρτίου 1903 ΚΩΝΣΤ ΜΙΣΗΛΙΔΗΣ

Ὁ «Μεφιστοφελῆς» στέλλει ἀπάντησιν εἰς εἰκόνας ἑξ. Εἰκὼν Α'. . . Εἰκὼν Β'. . . κτλ. Τὸ διήγημα γράφεν μετ' ἱστορικούς ἐνεστώτας ὑπενθυμιζει τὰ πλανόδια πανοράματα τὰ ὅποια τσοάκις ἐνετροφίσαμεν κατὰ τὴν παιδικὴν μας ἡλικίαν: Ἐδῶ, κύριοι. βλέπετε, τὴν ναυμαχίαν τῆς Πύλου, ἐδῶ εἶνε ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος πολεμῶν μετὸν ναύαρχον Θερβέραν!

Καὶ ὁ φίλτατος «Περιγηγῆτης» μᾶς ἐστειλεν διήγημα ἐκ 400 περίπου λέξεων εἰς εἰκόνας καὶ αὐτὸς ἀλλὰ πολὺ καλλίτερον τοῦ προηγουμένου. Ἐάν ἡ ἀφήγησις ἦτο ἐκτενεστέρα καὶ ὑπῆρχεν ὀλίγος διάλογος θὰ ἦτο σχετικῶς καλόν. Προσπαθήσατε νὰ τὸ βελτιώσετε εἰς ἐπανάληψιν τοῦ διαγωνισμοῦ μας.

Καὶ τέλος ἐφθάσαμεν εἰς τὴν Σφίγγα. Τί εἶσαι «Ἀττική Νύξ», ἀνὴρ ἢ γυνή; Τὸ ψευδώνυμόν σου εἶνε ἐκ τῶν τοῦ ὠραίου φύλου, ἀλλ' ὁ χαρακτήρ σου ἀνδρικός Παρ' ὀλίγον ν' ἀνακράωμεν, ὡς ὁ Ἰσαάκ: «ἠ μὲν φωνή σου...»

Καὶ ἡδῆ ἡ Διεύθυνσις τοῦ «Εσπερου» ἀπονέμει. Α'. ΒΡΑΒΕΙΟΝ εἰς τὴν «Ἀττικὴν Νύκτα». Β'. » » » Λάτριδα τοῦ ὠραίου καὶ Γ'. » » » τὸν «Εσπερον».

Τὸ βριβευθὲν διήγημα θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ προσεχές.

ΚΑΤΑΡΕΣ ΚΑΙ ΦΙΛΙΑ

ΔΙΩΝΗ

Ἀπ' τὸ στεφάνι π' ἐπλεῖα γιὰ σένα μιά φορά. Στὸ μισός μου ἐμάρανα τ' ἀνθη τὰ δροσερά. Καὶ μόνον τὰ ἀγκάθια τοῦ ἀφίνου νὰ σ' ἐγγίξουν...

ΜΑΡΙΚΑ

Ἀνθούς, ἀνθούς καὶ δάκρυα, ὦ κόρη, σὲ ἀφίνου. Τὸ ἕνα ἢ ἀγάπη μας τὸ ἄλλο ὁ χωρισμός μας. Φαρμάκι ἢ Μοῖρα μ' ἔφερε καὶ πρόθυμα τὸ πίνω. Ἄφου σὲ πόνου τέλειωσε τὸ ἄμα τ' ἐρωτός μας.

ΑΝΘΗ

Ἄκου, Ἄργα σὲ γνώρισα, γιὰτὶ ὅταν σὲ εἶδα. Δὲν ἤμιον' ὅπως πιστεύεις, ἤμιονα κολασμένος. Γυρῶ καὶ σέρνω πώματα, πόθους, φιλιά, ἑλπίδα. Καὶ ὅμως... σὲ ἠγάπησα, κί' ἀκόμα σ' ἀγαπῶ!

23 Μαρτίου 1903

ΚΩΝΣΤ ΜΙΣΗΛΙΔΗΣ

ΩΡΑΙ ΕΥΘΥΜΙΑΣ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ.—Σῆκω, κατηγοροῦμενε... Τὸ δνομά σου, ἢ ἡλικία σου...

Ο ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΣ.— Δὲν μ' ἐνθεμετθε, κύριε Πρόεδρε; Εἶν' ὀκτὼ φορές ποῦ με βλέπετε.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ.—'Ἄλλ' ὄχι,

Ο ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΣ.—'Ἄ, δὲν ἐκπλήσσομαι γι' αὐτό. Ἄπο τότε ποῦ ἄλλαξα τὸ κόψιμο τῶν μαλλιών μου, κανεὶς ἀπὸ τοὺς φίλους μου δὲν μὲ ἀναγνωρίζει.

Ο Θεὸς συναντᾷ τὸν ἀνεψιὸν του. — Θεεῖ μου, ἐρωτᾷ ὁ τελευταῖος οὗτος, τί δῶρο θὰ μοῦ δώσετε; — Παιδί μου, ἀποκρίνεται ὁ Θεὸς σοβαρῶς θὰ σοῦ δώσω τὴν δραχμὴν ποῦ σοῦ ἐδάνεισα πρὸ ἔξι μηνῶν καὶ ἐλθρομῆσες νὰ μοῦ δώσης ἴσιον.

SEJAN

Τὸν ἐπισκέπεται κατ' οἶκον — Δὲν σὲ βλέπω ἔξω, Κώστα, τί παθαίνεις; — Μοῦ 'κλειψαν τὰ ρούχα προχθὲς καὶ ἔτσι... — Τὰ συγχαρητήριά μου λοιπόν. — Γιατί; — Γιατὶ τώρα θὰ κάμης, καινούργια.

Κουδέντες τοῦ δρόμου. — Κορδόνι εἶσαι γιὰ ἐλθᾷ; — Ἐλθᾷ... ἔχεις ψωμί;

ΠΕΡΙΓΗΓΗΤΗΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ "ΕΣΠΕΡΟΥ"

Ἄπο τοῦδε ὅστις θελήσει δι' οἰονδήποτε λόγον νὰ ἀλλάξῃ ψευδώνυμον ἢ ἀποστέλλῃ συγχρόνως εἰς τὸ Γραφεῖόν μας καὶ λεπτὰ 50.

Ἐπειδὴ παρατηρήσαμεν ὅτι πολὺ δυσκολεύονται οἱ ἀνταλλάσσοντες Μαρμαρυγὰς νὰ εὑρίσκουν φάκελλον εἰς τὸ σχῆμά των, διὰ τοῦτο ἀπὸ τοῦδε δύνανται ν' ἀποστέλλωσιν αὐτάς, εὐκολώτερον, ὑπὸ κινήτην ταϊνίαν μεθ' ἐνὸς μοναλέπτου γραμματοσήμου.

Ἐπειδὴ παρατηρήσαμεν ὅτι πολὺ δυσκολεύονται οἱ ἀνταλλάσσοντες Μαρμαρυγὰς νὰ εὑρίσκουν φάκελλον εἰς τὸ σχῆμά των, διὰ τοῦτο ἀπὸ τοῦδε δύνανται ν' ἀποστέλλωσιν αὐτάς, εὐκολώτερον, ὑπὸ κινήτην ταϊνίαν μεθ' ἐνὸς μοναλέπτου γραμματοσήμου.

Ἐπειδὴ παρατηρήσαμεν ὅτι πολὺ δυσκολεύονται οἱ ἀνταλλάσσοντες Μαρμαρυγὰς νὰ εὑρίσκουν φάκελλον εἰς τὸ σχῆμά των, διὰ τοῦτο ἀπὸ τοῦδε δύνανται ν' ἀποστέλλωσιν αὐτάς, εὐκολώτερον, ὑπὸ κινήτην ταϊνίαν μεθ' ἐνὸς μοναλέπτου γραμματοσήμου.

Ἐπειδὴ παρατηρήσαμεν ὅτι πολὺ δυσκολεύονται οἱ ἀνταλλάσσοντες Μαρμαρυγὰς νὰ εὑρίσκουν φάκελλον εἰς τὸ σχῆμά των, διὰ τοῦτο ἀπὸ τοῦδε δύνανται ν' ἀποστέλλωσιν αὐτάς, εὐκολώτερον, ὑπὸ κινήτην ταϊνίαν μεθ' ἐνὸς μοναλέπτου γραμματοσήμου.

Ἐπειδὴ παρατηρήσαμεν ὅτι πολὺ δυσκολεύονται οἱ ἀνταλλάσσοντες Μαρμαρυγὰς νὰ εὑρίσκουν φάκελλον εἰς τὸ σχῆμά των, διὰ τοῦτο ἀπὸ τοῦδε δύνανται ν' ἀποστέλλωσιν αὐτάς, εὐκολώτερον, ὑπὸ κινήτην ταϊνίαν μεθ' ἐνὸς μοναλέπτου γραμματοσήμου.

Ἐπειδὴ παρατηρήσαμεν ὅτι πολὺ δυσκολεύονται οἱ ἀνταλλάσσοντες Μαρμαρυγὰς νὰ εὑρίσκουν φάκελλον εἰς τὸ σχῆμά των, διὰ τοῦτο ἀπὸ τοῦδε δύνανται ν' ἀποστέλλωσιν αὐτάς, εὐκολώτερον, ὑπὸ κινήτην ταϊνίαν μεθ' ἐνὸς μοναλέπτου γραμματοσήμου.

Εὐχαρίστως δεχόμεθα καὶ σὲ, Τοξότις Καρδιῶν, εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν μας κ.τ.λ. Δι' ὃ μᾶς ἐρωτᾷτε ἐπιτρέπεται, ἀλλὰ κατὰ τὴν λήξιν τοῦ διαγωνισμοῦ τί θὰ γίνῃ τότε ἀφοῦ θὰ ἔχετε τὰς αὐτάς λύσεις;

Δραχ. 16,50 ἐλήφθησαν, φίλτατον Λευκὸν Ἀπληστον Κύμα, καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμεν πολὺ ὡς βλέπετε, ὁ Διαγωνισμὸς ἐγγραφῆς παρετάθη ὥστε δύνασθε νὰ ἐνεργήσετε πρὸς ἐγγραφὴν καὶ ἄλλων.

Διὰ τὰς τὸσας ἐνεργείας σας εὐχαριστοῦμεν πολὺ, φίλτατον Ἀλυτον Αἰνίγμα, ὡς καὶ διὰ τὸ πρὸς τοὺς συνδρομητὰς μας δῶρον. Σᾶς συγχαίρομεν καὶ ἐν τῇ στήλῃ ταύτῃ διὰ τὰς «Ἀνεμώνας» ὧν ἡ πολυτελεστάτη ἔκδοσις ὑπερέβη τὰς προσδοκίας μας.

Ἐγχερομεν τὸ ψευδώνυμόν σας Μυστηριῶδες Ζιζάνιον ὡς καὶ τὸ ἰδικόν σας Ἐνοπιον Ζιζάνιον, καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς ἐγγραφείσας συνδρομητῆρας. Δίδα Μ. Κανελλοπούλου, ἐν τ.α.υ.θ.α. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν.

Εἴμεθα σύμφωνοι, φίλτατε Μαυροθαλασσίτη. Ἀγγελία πλήρης συνδρομητῶν ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν καὶ ἀναμένομεν τὰ ὑποσχθέντα.

κ. Γεωρ. Κασσελίδην, ἐν τ.α.υ.θ.α. Διήγημά σας καλὸν καὶ δημοσιευθήσεται ἀργότερον, ἐτέρας ὁμως δρ. Γατὶ δὲν ἐλάβομεν εἰσέτι.

Ὁ φίλτατος Περιγηγῆτης μᾶς γράφει: «Πολὺ ηὔχαιστηθην ἐκ τῆς ιδέας τοῦ Ἀλύτου Αἰνίγματος καὶ σπεύδω νὰ δηλώσω ὑμῖν ὅτι καὶ ἐγὼ τάσσομαι ὀλοψύχως μετ' αὐτοῦ καὶ προσκαλῶ τοὺς φίλους συνδρομητὰς σας νὰ μᾶς βοηθήσωσιν ὅπως ἐπιτύχωμεν τὴν αὔξησιν τοῦ φύλλου, διότι τῶ ὄντι ὁ «Εσπερος» ἐγγίνει πολὺ ἀγαπητὸς εἰς ἡμᾶς καὶ δὲν ἀρκοῦν αἱ 8 σελίδες του.»

Τὰ αὐτὰ περίπου μᾶς γράφει καὶ ἡ Λάτρις τοῦ ὠραίου. Ἀσκήσεις καὶ διήγημα ἐλήφθησαν, Ἀφροστεφανωμένον Κύμα, ἐχάρημεν πολὺ διὰ τὴν ἀναρρῶσιν σας. Δρ. 2 ἐλήφθησαν, Ἐσπερία Αὔρα εὐχαριστοῦμεν.

Μᾶς ἐνεβουσίασεν ἡ ἐπιστολή σου, φίλτατε Κατακτητὰ Καρδιῶν καὶ ἡμεῖς τὴν αὐτὴν ιδέαν ἔχομεν ἀλλὰ; ; ; Ἐχάρημεν δὲ διότι καὶ σὺ εἶσαι σύμφωνος μετ' ἡμᾶς τοῦ Ἀλύτου Αἰνίγματος ὥστε λοιπόν θὰ ἐπιβάλῃς τὸν «Εσπερον» καὶ εἰς τὰς... κ.α.τ.α.κ.τ.ῆ.σ.ε.ι.ς.σ.ου;

Δίδα Ἰφιγ. Μπριμιτζάκη, Πειραϊᾶ. Ἀγγελία πλήρης συνδρομητῶν ἐλήφθη καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμεν πολὺ.

Ἐχεις δίκχιον, Φρά Διόβολε' αἰ περὶ τοῦ ταξειδίου σας ἐντυπώσεις πολὺ μᾶς ἤρσαν εὐχαριστοῦμεν δι' ἐνεργείας σας.

Σᾶς εὐχαριστοῦμεν πολὺ, φίλτατοι Φριξε, Ζιζάνιον Γυμνασίον, Βασιλεῦ τῶν Ἀγρίων, Ἰουλία δὲ Μοντὲς, Φάουστ καὶ Μινιὸν δι' ἐγγραφέντας συνδρομητὰς.

Συνδρομὴ σας, Νύμφη τοῦ Ἀργολικοῦ ἐλήφθη καὶ εὐχαριστοῦμεν. Ἀπόδειξιν μετ' ἀριθμοῦ λαχείου στέλλομεν ἐγκλειστως.

Ἐλήφθησαν δύο διηγήματά σου, φίλτατε Γυμνασιόπαι, ὡς καὶ συνδρομὴ κ.Κ. Μουμουτζή. Ἐρώτησίν σας δὲν ἠδυνήθημεν νὰ δημοσιεύσωμεν διότι εἶχετε παραλείψει τὴν ἀπάντησιν.

Πραγματικῶς, φίλτατε Δ. Παναγιωτίδη, ἐφθάσατε τὸ β.ε.κ.ρ. Συνδρομαὶ ὄλων τῶν ἐγγραφέντων ἐλήφθησαν καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμεν. Μὴν ἀρκεσθῆτε ὁμως μόνον εἰς αὐτοὺς διότι πιθανὸν ἐκεῖνοι οἵτινες εἶχον μεχρὶ τοῦδε τὸ β.ε.κ.ρ. νὰ κάμουν νέας ἐνεργείας.

Δίδα Τζέμμαν Σιδωριτς, Βουκουρεστίνον. Ἐπιταγὴ ἐλήφθη ὡς καὶ λύσεις σας. Ἀπρητήσαμεν καὶ ἰδιαιτέρως.

Δύο ἐπιστολαὶ σας ἐλήφθησαν, φίλτατη Τρωθεῖσα Καρδιά, ἀλλὰ δὲν ἀπηντήσαμεν εἰς τὴν α'. διότι ἐλήφθη μετὰ τὴν 10ην Μαρτίου.

Δίδα Μαρίαν Μπελλόνιαν, Ροστόβιον Ρωσσί. Ἐπιστολή σας ὡς καὶ ρούβλια 6 ἐλήφθησαν.

καὶ εὐχαριστοῦμεν πολὺ ἀπληγήσαμεν καὶ ἰδιαίτερος διὰ δελταρίου.

Ἀντίτιμον 7 Μαρμαρυγῶν ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν.

Ἀδύνατον, φίλτατε Ἐσπερε, νὰ σοὶ εἰπώμεν τὸ ὄνομα τῆς I. δὲ M. Πολὺ μᾶς ἐνεθουσίασε καὶ ἐχαροποίησε συγχρόνως τὸ ὑπερόγραφόν σου καὶ ἡμεῖς τὸ ἴδιον ἔχομεν πάθει, ἀλλὰ ποῖος πταίει ;...

Ὡς φαίνεται, φιλιτάτη Βασιλεῖς τῶν Ἀγρίων, ἡ διεύθυνσις τῆς Ἀκαδημίας ἐπέστρεψε τὰ φύλλα.

Καὶ ἡ φιλιτάτη Ἀχόρταγη Ἀγάπη, μᾶς γράφει ὅτι καὶ αὐτὴ πολὺ ἐπιθυμεῖ τὴν ἀβξήσιν τοῦ φύλλου.

Ἐξ ὄλων τῶν ἀναγραφόμενων Δίδων οὐδεμία τυγχάνει συνδρομητριά μας. Σὲ εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς ἐνεργείας σου λύσεις ἐλήφθησαν.

Βραχεῖά σας ἐλήφθη, φίλτατε Μελίρρυτε Ἀοιδέ, ὡς καὶ διήγημα καὶ τετράδιον Μαρμαρυγῶν τὴν ἐπὶ τοῦ διηγήματός σας κρίσιν μας ἐγράψαμεν πρὸ καιροῦ ἐν δελταρίῳ ἐλήφθη ;

Ἀντίτιμον 15 Μαρμαρυγῶν ἐλήφθη, φίλτατον Πρῶτον Πῦρ καὶ ἐστείλαμεν αὐτὰς ὡς καὶ φύλλα εἰς νέους ἐγγραφέντας. Ἐχετε ὀλίγην ὑπομονὴν καὶ θὰ ἴδετε . . .

Εὐχαρίστως ἐγκρίνομεν τὸ ψευδώνυμόν σας, Μαργαρίτα.

Μαρμαρυγὰς ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν: Τὸ Ἄρ-Νουβῶ μὲ πάσας καὶ πάντας τοὺς ἔχοντας ἀρχικὰ Α. Α.—Ἡ Τρικυμιώδης Θάλασσα μὲ τὸν Περιηγητὴν καὶ Βασιλεῖδα τῶν Ἀγρίων.—Ἡ Ὑπερήφανος Ἑλληνίς μὲ τὴν Ἰωάνναν Δ' Ἄρκ καὶ Ἄλυτον Αἰνίγμα.—Ἡ Τρωθεῖσα Καρδία μὲ τὸν Περιηγητὴν, Ζιζάνιον Ἀρσακείου, Σκανδαλιάραν, Φρίξον καὶ Καρδίαν ὑπὸ Πέτραν (διὰ δύο τευχῶν καὶ, εἰ δυνατὸν, μὲ τὸ ὄνομά της).—Ἡ Φρά Διάβολος μὲ τὴν Δίδα Νατάλιαν Ροσέλλι, Δίδα Τζέμμαν Σιδωριτς, Ἐρημιάν, Φρίξον, Μανόν, Μινιόν, Φελκτικὴν Ἀνδαλουσίαν, Πράσινο Ἄλογο, Ὀρφέα, Ἀνιχνεύτην Ψευδωνύμων, Ἰουλιάν δὲ Μοντὲς (διὰ πέντε τευχῶν, εἰ δυνατὸν) Μαλγαρῆν καὶ Ἀμαρυλλίδα.—Ἡ Ἑλκτικὴ Ἀνδαλουσία μὲ τὸν Μαυροθαλασσίτην, Ἄλκυόνα, Φρίξον, Γαβριέλλαν καὶ κ.Γερ. Κασσελίδην.—Ἡ Γαδριέλλα μὲ τὸν Περιηγητὴν, Φθινοπωρινὴν Νυχτιάν, Ἀψβοῦργον, Βασιλεῖδα τῶν Ἀγρίων, Ζιζάνιον Νεολαίας, Τσιν-Τσῶν, καὶ Πρίγκηπα Μουρούζην.—Ἡ Ἄλκυων μὲ τὸν Ἀψβοῦργον, Ἀνιχνεύτην Ψευδωνύμων, Γυμνασιόπαιδα, Θαλασσινήν καὶ Καρδίαν ὑπὸ Πέτραν.—Ἡ Μαυροθαλασσίτης μὲ τὸ Ζιζάνιον Νεολαίας, Μάρκελλον, Ἐρησιάν Βαλομέρ καὶ Εὐρώταν.—Ἡ Ἰουλιὰ δὲ Μοντὲς μὲ τὸν Φρά Διάβολον, Ἐκδικητὴν, Δοξασιμένον Στρατηγὸν καὶ Πρῶτον Πῦρ.—Τὸ Ζιζάνιον Νεολαίας μὲ τὸν Περιηγητὴν, Ἄλυτον Αἰνίγμα, Καρδίαν Γρανίτου, Πρῶτον Πῦρ καὶ Ἀρχηγὸν τῶν Ζιζανίων.—Τὸ Μῆλον τῆς Ἐριδος μὲ τὸν Ἐσπερον καὶ Ἐλπίδα Εὐτυχίας.—Ἡ Ἰωάννα Δ' Ἄρκ μὲ τὴν Ἐσμεράλδαν, Φθινοπωρινὴν Νυχτιάν καὶ Ἄλυτον Αἰνίγμα.—Ἡ Ἑλλάς μὲ τὸν Κατακτητὴν Καρδιῶν, Ἄλυτον Αἰνίγμα (εἰ δυνατὸν, ἐμμέτρως) καὶ Φρά Διάβολον.—Ἡ Μελίρρυτος Ἀοιδὸς μὲ τὴν Λάτριδα τοῦ Ὁραίου, Ἐσπερίαν Αὔραν, Νύμφην Ὁρεσιάδα, Ζιζάνιον Ἀρσακείου, Λεωφόρον Ἀθηνᾶς καὶ Μαυροθαλασσίτην (μὲ τὸ ὄνομά των, εἰ δυνατὸν).—Ἡ Ὀδοηλάτης μὲ τὴν Λύραν τοῦ Ὀρφέως, Λάτριδα τοῦ Ὁραίου καὶ Θαλασσινήν.

Χαιρετισμοί, Πληροφορίαι κ.λ.π.—Ἐνεκα πληθώρας ὕλης ἀναβάλλονται διὰ τὸ προσεχές, παρακαλοῦμεν δὲ τοὺς φιλιτάτους μας συνδρομητὰς νὰ μὴ μᾶς στείλωσιν ἄλλας διὰ τὸ προσεχές.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἐλάβομεν μετὰ τὴν 23 Μαρτίου θ' ἀπαντήσωμεν εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

(Ἀρχεται ὁ βος διαγωνισμὸς τῶν λέξεων).

41 Στοιχειόγραφος

Ἀπὸ τὸν Ἥλιον ἔκλεψα μὴ μοναχὴ ἀκτίνα, καὶ τότε μὲ κατέλαβε τὸ αἶσθημα τῶ... δεῖνα.

42 Ἀναγραμματισμός.

Ἐὰν ἀναγραμματίσης τῶν Ῥωμαίων τὸν θεὸν ἔνα ὃν θὰ ἀπαντήσης σοφομυθολογικόν.

43 Αἶνιγμα.

Εἶμαι τῶν πάντων ὁ μοχλός, τὰς νόσους θεραπεύων, τὴν λύπην τρέπων εἰς χαρὰν, εἰς ὄλα βασιλεύων. Ὅστις ἀφθόνως μὲ κρατεῖ ὕψ' ὄλων προσκυνεῖται, Ἄν εἶνε βλάξ ἢ ἀμαθὴς ποῶς δὲν θεωρεῖται.

44 Ἀπορία.

Τίνος Τιτᾶνος ἡ ἀρχαίου θεοῦ, ἂν ἀφαιρέσωμεν ὀλόκληρον τὴν οὐρὰν βλέπομεν αὐτὴν νέαν ;

45 Φύρδην Μίγδην.

Γέρον ἐδύο εἰδόνός.

46 Κυβόλεξον.

= Οὐσία ρευστή. = Πρόσωπον τῆς Γραφῆς. = Ἱερὰ πόλις. = Τροφή

47 Μαγικὸν γράμμα μετὰ κυβόλεξου.

Δι' ἀνταλλαγῆς δύο γραμμάτων ἐξ ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἐνὸς ἄλλου πάντοτε τοῦ αὐτοῦ σχηματίσων ἄλλας τόσας λέξεις, αἵτινες κατὰ σειρὰν ἀποτελοῦν κυβόλεξον :

Μάιος, κρῖμα, χρῶμα, Πάρος.

48 Μεσοστιχίς.

Τὰ μεσαῖα γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦσι τὸ ὄνομα ἀρχαίου βασιλέως :

1) Μέτρον. 2) Ἀνωνομία. 3) Ἐπίρρημα. 4) Νῆσος τοῦ Αἰγαίου. 5) Τροφή. 6) Ἐπαρχία Μικρᾶς Ἀσίας.

49 Φωνηεντόλιπον.

λλ-τ-μτ-τ-λγ-κ-λλ-τς-κκβς

50 Γρέφος.

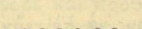
η,ρ 1

η,ρ ἦν η,ρ, νω σ†20 1 οί 1

: 1

η,ρ 1

ΣΗΜ. Αἱ ἀποστελλόμεναι Πνευματικαὶ Ἀσκήσεις πρὸς δημοσίευσιν δέου νὰ γράφονται ἐπὶ χωριστοῦ χάρτου μὴδὲν ἄλλο περιέχοντος, ἄλλως δὲν θὰ λαμβάνονται ὑπ' ὄψει.

ΛΥΣΕΙΣ

Τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τῶν φύλλων 1,2,3 καὶ 4.

- 1) Γάλα-ξεῖδι (Γαλαξεῖδι). 2) Λάρισα (λά-ρίς-α). 3) Ἑλπίς. 4) Ὁ Ἀγκών (Ἰταλίας). 5) ΙΟΚΑΣΤΗ, α Σθμα ΠΡΙΑΜΟΣ (Ἰππίας, Ὀρέστης, Κίμων, ας Πίς ΑΑρών, ΣΜαρίς, ΤΟμος, ΗΣίοδος). αρρ Εν Συ Ρος Π Ορος Σέλας

Π. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΡΑΠΤΗΣ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΑΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Μὲ μίαν ἐπίσκεψιν θὰ πεισθῆτε ὅτι ὁ κ. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ εἶναι τέλειος εἰς τὸ εἶδος του κατασκευάζων ἐνδυμασίας κομψὰς καὶ στερεὰς.

ΑΓΓΕΛΛΟΝΤΑΙ :

ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ,

ΤΟΜΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ

Τιμὴ ἐκάστον ἀντιτύπον Δρ. 2.

Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν φρ. χρ. 2.

ΕΘΝΙΚΑ ἸΑΣΜΑΤΑ

ΑΠΟ ΤΟΥ 1453 - 1821

μετὰ ἱστορικῆς ἐπισκοπήσεως τῶν πέντε τῆς τουρκοκρατίας αἰώνων καὶ ἱστορικῶν σημειώσεων ἐφ' ἐκάστου Ἰσματος.

ΥΠΟ

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗ

Ἐκδοσις τῆς Ἐταιρείας τοῦ «Ἑλληνισμοῦ»

20 τυπογραφικὰ φύλλα.—ΔΡ. 1.

ΜΕΓΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΤΡΑΤΗ

Προμηθευτοῦ τῆς Β. Αὐλῆς

Βραβευθὲν ἐν τῇ Παγκοσμίῳ ἐκθέσει διὰ χρυσοῦ καὶ ἀργυροῦ μεταλλεῖου

37 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 37

Ὅλοι εἰς τὸ ὑποδηματοποιεῖον Γ. Στρατῆ ὅπου θὰ εὕρηται ὑποδήματα στερεώτατα καὶ κομψότατα διὰ κάθε γούστο, διὰ κάθε τσέπη.

Πλουσιωτάτη συλλογὴ δερμάτων τῆς ἐποχῆς ἐσχάτως κομσθέντων ἐξ Εὐρώπης.

Σὰς τὸ συνιστῶμεν ἰδιαίτερος καὶ ἡμεῖς.

ΜΕΓΑΣ ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

ΕΜΜ. ΠΑΥΛΙΔΟΥ

15 ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 15

Μεγάλη αποθήκη ύφασμάτων της εποχής Ἀγγλικῶν καὶ Γαλλικῶν δι' ἐνδυμασίας ὑπὸ εἰδικῶν εὐρωπαϊῶν τεχνιτῶν κατασκευαζομένης μὲ παρισινήν κομψότητα. Μία μόνον δοκιμὴ ἀρκεῖ ὅπως πεισθῆτε.

Καὶ ἡμεῖς σᾶς συνιστῶμεν ἰδιαίτερος τὸ κατάστημα τοῦ κ. Ἐ. Παυλίδου ὡς τὸ μόνον δυνάμενον νὰ εὐχαριστήσῃ καὶ τὸν πλέον ἰδιότροπον.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

ΛΕΞΙΚΑ

- ΒΛΑΧΟΥ ΑΓΓΕΛΟΥ. Νέον Μέγα Ἑλληνογαλλικόν Λεξικόν σελ. 1000 Δρ. 20 —
 ΒΛΑΧΟΥ ΑΓΓΕΛΟΥ " Ἑλληνογαλλικὸν μικρὸν σελ. 618 Δρ. 3.20
 ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ ΣΚΑΡΛΑΤΟΥ. Λεξικόν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τῶν κυρίων ὀνομάτων σελ. 1789 Δρ. 22.—
 ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ ΣΚΑΡΛΑΤΟΥ Λεξικόν Ἑλληνογαλλικόν εἰς 8ον Δρ. 5.—
 ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ ΣΚΑΡΛΑΤΟΥ. Λεξικόν Γαλλοελληνικόν εἰς 8ον Δρ. 5.—
 ΓΙΑΝΝΑΡΗ Α. Νέον Λεξικόν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης εἰς 2 τόμους σελ. 2817 Δρ. 8 —
 ΖΗΚΙΔΟΥ Γ. Λεξικόν ἀπάντων τῶν Ῥημάτων τῆς Ἀττικῆς διαλέκτου σελ. 704 Δρ. 8.—
 ΖΗΚΙΔΟΥ Γ. Λεξικόν τῆς Ἑλλην. Ὄρθογραφίας εἰς σχῆμα μικρὸν εὐχρηστον Δρ. 3.50
 ΚΟΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ν. Νέον Μέγα Ἑλληνοαγγλικόν Λεξικόν σελ. 524 Δρ. 12.—
 ΚΟΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ν. Νέον Μέγα Ἀγγλοελληνικόν Λεξικόν (ἀνατυπούται) Δρ. 12.—
 ΚΟΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ν. Λεξικόν Γαλλοελληνικόν μικρὸν Δρ. 4.—
 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ Α. Λεξικόν τῶν κυρίων ὀνομάτων ἐκ σελ. 537 χρυσόδετον Δρ. 5.—
 ΠΑΝΤΑΖΙΔΟΥ Ι. Λεξικόν Ὀμηρικόν πλήρες σελ. 740 Δρ. 6.50
 ΡΑΓΚΑΒΗ Α. Λεξικὸν κρυπτογραφικόν Δρ. 4.—
 ΣΧΙΝΑ καὶ ΛΕΒΑΔΕΩΣ. Μέγα Γαλλοελληνικόν Λεξικόν εἰς τόμους 2 σελ. 2.508 τὸ τελειότερον πάντων Δρ. 25.—

Πωλοῦνται εἰς τὰ Καταστήματα Ἀνέστη Κωνσταντινίδου, καὶ εἰς ἅπαντα τὰ ἐν Ἀθήναις Βιβλιοπωλεῖα.

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

ΑΪ-ΛΑΪΦ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΖΑΒΟΡΙΤΟΥ

1—ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ—1

Ὅσοι θέλετε τσουρέκια διὰ τὸ Πάσχα μόνον εἰς τὸ γνωστὸν Ζαχαροπλαστεῖον τὸ Ἀϊ-Λαΐφ θὰ εὐρεταί· ἐπίσης καὶ τούρτας ἐκλεκτάς.

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ,

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Δ. Ι. ΚΛΑΟΥΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΤΟΣ Γ'. 1903 — 1904

ΓΡΑΦΕΙΑ · Ὁδὸς Πινακωτῶν 22α.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

(Εἰκόνες ἐξόχων καλλιτεχνῶν)

ΑΝΘΕΣΤΗΡΙΑ

Ν. ΦΛΕΡΙΑΝΟΥ

12 ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 12

Εἰς τὸ ὄλος εὐρωπαϊκὸν ἀνθοπωλεῖον τοῦτο εὐρίσκειτε τὰ ἐκλεκτότερα ἄνθη καὶ φυτὰ.

Ὁ Φλεριανὸς πρέπει νὰ ἦναι ὁ Ἀνθοπώλης σας.